

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada Sexagesimæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

in te dominari. Cum interna te cogitatione monet, ut frangas appetitum, ut subdas voluntatem, ut linguam modereris, cogita has asinas esse, & tibi dici: *Dominus his opus habet.* Negabisne hoc illi?

3. *Euntes autem discipuli, fecerunt sicut praecepit illis Jesus, & adduxerunt asinam & pullum.* Ibid. Obediunt Apostoli perfectè; sicut praecepit; nec ullam movent ulterius quæstionem. Par fuit promptitudo domini illorum jumentorum. Audito enim, quòd *Dominus his opus habet;* nec qui sint, nec à quo missi, nec causam, nec tempus quærit. En bonam in utrisque voluntatem faciendi, quòd placet Domino. Examina quàm bona sit tua, quàm prompta ad bonas suggestiones. Dispone eam, ut sit melior.

DOMINICA SEXAGESIMÆ.

Triumphalis ingressus Christi in Hierusalem.

1. **I**mposuerunt super eos vestimenta sua, & desuper eum sedere fecerunt. *Plurima autem turba straverunt vestimenta, &c.* Matth. 21. Considera obsequia discipulorum, & turbarum officia in textu enumerata. Quis excitavit turbam, quæ non ignorabat principes in Christum conjurasse? nisi qui

qui corda movet Deus, & contra timores firmat. Quid sperare poterant à paupere Jesu & pauperibus discipulis? imò timere poterant Principum indignationem. Sola æstimatione Christi eos movit, quam conceperant ex ejus miraculis, & recenter suscitato Lazaro. O si magnam conciperes Dei æstimationem! quæ obsequia præstares Deo? quàm fortiter adversus teipsum & concilia tuarum passionum dimicares!

2. *Clamabant dicentes: Hosanna filio David: Benedictus qui venit, &c.* Ibid. Considera turbam hanc tria conjunxisse, quibus vera devotio perficitur: Cor, sive affectum, quo Christum prosequiebantur: Linguam, seu voces, quibus eum laudabant: Manus, seu opera, quibus ramos cædebant. Non est vera devotio, quæ hæc tria non habet, quia nisi hæc Deo reddat, non reddit nos totos. Confer devotionem tuam. Vide an verba & opera procedant ex affectu? an, ut loqueris, ita facias? an vox sit Jacob, manus autem Esau? Totus Dei eris, si illa tria conjungas.

3. *Ecce Rex tuus venit tibi.* Ibid. Cogita te invitari ad hoc spectaculum. *Ecce Rex tuus* omni titulo. Debes ergò ei omnem subjectionem. *Venit tibi*, id est, tuo bono; cui omnes suas cogitationes, studia, vitam, sanguinem est impensurus, ut te egenum di-

tet, periclitantem protegat, miserum & vilem ad regnum evehat. Attolle illi portas cordis ut introeat Rex gloriæ. Agnoce affectum. Adora Regem: offer illi intellectum, voluntatem & affectus tuos.

F E R I A II.

Invidi Phariseorum sermones.

1. **V**idetur, quia nihil proficimus. Ecce mundus totus post eum abiit. Joan. 12. Considera invidiam Phariseorum. Qui occisum volebant Christum, quam ægrè ferunt honoratum! Sed fateri debent, se nihil proficere. Noli animo dejici, si invidiam patiaris. Nihil proficiet: solum invidum cruciabit. Noli etiam invidere, ne crucieris. Dicunt plus quàm verum fit, quòd totus mundus eum sequatur, ut magis suam rabiem acuant. Utinam verò id verum esset! sequantur eum Infideles, Hæretici, Judæi. Tu primus sis. Si alius plausum & accursum habeat, tu non invide.

2. *Quidam autem Phariseorum dixerunt ad illum: Magister increpa discipulos tuos.* Luc. 9. Ecce livoris ingenium! vult impeditos Christi plausus: audet ab illo Christo id petere, ut eos prohibeat. Vocant Magistrum, ut petitioni per blandimenta viam

ster-

sternant. Quid petunt? ut discipulos increpet. Quare? Estne malum, quòd applaudant Domino? Sed invidia nihil rectum videt, etiam pia, & sancta improbat Absit à me hæc, & omnis passio, quæ sensum pervertit, & excæcat.

3. *Quibus ipse ait: Dico vobis, quia si hi tacuerint, lapides clamabunt* Ibid. Sensus est, quòd non silebunt hi, qui à Deo moti sunt: si tamen silerent, posse Deum etiam durissimi cordis homines ad dandam sibi gloriam excitare. Ita est. Nullum cor est tam durum, quod Deus vel frangere, vel mollire non possit. Potest ergò & meum, Sed hæcenus ego obstiti. Quid feci? Quoties voluit ille? Quoties ego restiti? Time, quia *cor durum male habebit in novissimo.* Eccl 3.

F E R I A III.

Flet super civitatem Hierusalem.

1. *Videns civitatem fleuit super illam.* Luc. 19. Quid lachrymæ in æstu plausuum? Videt Hierusalem, & in ea totum mundum. Videt omnium scelera: etiam tua. Videt passionem suam cessuram multis in ruinam, ex propria eorum malitia. Poterat absolutè salvare, sed vult ut gratiis suis cooperemur. Peribimus, si non utemur Expende an aliquam super te flendi occasionem dede.

dederis. Amorem ejus in te agnosce. Sed non sufficit, nisi & tu coopereris.

2. *Si cognovisses & tu. & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi.* Ibid. Indicat fletus sui causam esse cœcitatē populi non agnoscentis Messiam, ex qua odium, invidia, ingratitude & omne malum. Hinc laborat diabolus, ut hanc cordibus nostris cœcitatē inducat, ut non agnoscamus quantum bonum sit gratia Dei, quantum malum peccatum; non attendamus Dei inspirationibus, ne sequamur. Et hoc, *in hac die tua*, vitæ scilicet hujus, quæ sola est dies nostra: quam sequetur *dies Domini*. Vide ergò, quomodò diem tuum impendas, ne timere debeas diem Domini. Deplora priorem cœcitatē, & tandem aperi oculos, ut agnoscas, quæ gratiæ tibi dentur ad vitam æternam

3. *Venient dies in te, & circumdabunt te inimici tui vallo, &c* Ibid. Prædicat everisionem urbis per Romanos futuram, ob peccata, præsertim in Christum, commissa. Peccata enim sunt omnium miseriarum causæ, & præparant materiam vindictæ Dei. In his exprimitur miseria hominis in articulo mortis, qui malè usus est tempore suæ visitationis & gratiæ. Circumdabunt eam inimici dæmones: coangustabunt præterita peccata: prosternent in terram omnes grandes,

des,
benè
quan

Pac

1. T

Sace
intra
fusi u
tos i
duo
tutu
in pl
Tha
fiffin
de q
1. An
rator
cepi
dere
Tim
ca ill

2.
ego ea
preti

des, & vanas designationes, &c. quia non benè usa est tempore visitationis suæ. Vide quanti refert uti gratia, dum tempus est.

F E R I A I V.

Paciscitur Judas cum principibus de tradendo Jesu.

1. **T**unc abiit unus de duodecim, qui dicebatur Judas Iscariotes, ad principes Sacerdotum. Matth. 26. Tunc: postquam inravit auiditas pecuniarum occasione effusi unguenti: vel quando scivit congregatos in ooiium Christi Pontifices. Unus de duodecim: in apostolica dignitate constitutus Judas: nominatur, ne suspicio cadat in plures; Iscariotis: ne quis cogitet de Thadæo; Ad principes Sacerdotum infensissimos Christo, & morti ejus inteutos. Vide quò evadant indomitæ animi passiones. 1. Ardebat avaritia Judas 2. Hinc murmurator factus de profuso unguento. 3. Tum cœpit odisse Christum 4. Eum pretio vendere. 5. Non amico, sed capitalibus inimicis. Time proinde passiones tuas, & ideò applica illis securim mortificationis.

2. Et ait illis: Quid vultis mihi dare, & ego eum vobis tradam? Ibid Quantas, quàm pretiosas merces proponit pessimus mercator,

tor, Dei filium! sed quàm vili æstimat, qui pretii libertatem iniquis emptoribus remittit? qui nec Jesum nominare dignatur! Resne ergò tam vilis est? Ah! quoties tu eum vilioris æstimasti! At quanto pluris ille refecit? qui pro te se, vitamq; suam dedit: O brutum si non pluris æstimas, si non amas.

3 *At illi constituerunt ei triginta argenteos.* Ibid. Pretium jumenti, aut vilissimi mancipii: Quis iste Dei contemptus? Sed altiore consilio tam parvo est venditus. *Nos ille voluit pretiosos facere in pretii vilitate,* ait D. Paulinus ep. 4. *Ipse nobis hac vilitate pretiosior, quòd se vili vult æstimari, ut ab omnibus ematur.* Non potes grandia pro Deo dare, da parva, da curam minimorum. His libenter se tibi vendit.

F E R I A V.

Cœna Paschalis.

1. **I** Te in civitatem ad quendam, & dicite: *Magister dicit: apud te facio Pascha.* Matth. 26. Pauperrimus Jesus, nec ut Pascha celebret, propriam habet commoditatem. Visne tu, non tantùm ad spiritualia, sed etiam ad sensualia, omnem tibi suppetere commoditatem? Patrifamilias tantum inruit, quid placeat: *Apud te facio Pascha: & ille protinus assentitur, & fervet ad obsequium.* Sufficitne tibi à Deo, à Superioribus,
à re-

à regula innui, quid Deo placeat? statimne assentiris? an quandoque servilibus cogendus es? sic pretium operis & meritum perdis.

2. *Desiderio desideravi hoc Pascha manducare vobiscum*. Ibid. *Hoc Pascha?* quod est ultimum vitæ suæ? quod mox sequetur, acerba passio, & mors infamis? Ideò omnino, quia post hoc scit secuturam mortem, ad quam tui amore semper aspirabat. Quò vicinior est passioni, eò majus gaudium prodit. Si Christum te amare credis, & pati fugis, tibi mentiris. Probatio amoris est passio, præsertim si sit cum gaudio, aut cum antecedente desiderio. O quàm tu delicatus es! Non correspondebis desideriis Christi, nisi similia concipias.

3. Considera Christum hîc servasse omnes regis ceremonias, & quid eæ significarent contemplatum. *In agno occiso, excoriato, asfuso*, seipsum occidendum, flagellis excoriantum, & igne amoris consumendum. *In scæto non fractis ossibus*: se luxatum quidem, ossa tamen suâ non fracta. *In festinatione comedentium*, festinationem furoris inimicorum. *In lactucis agrestibus* sui fellis amaritudinem. *In baculo, quem manibus tenebat*, suam Crucem. Cogita, qui fuerint hîc affectus, se ad omnia hæc offerentis: & conare similes elicere.

Lotio pedum.

1 **S**ciens quia omnia dedit ei Pater in manus, surgit à cœna, & cœpit lavare pedes Joan. 13. Quæ connexio ista? Scit omnia sibi data in manus, & cœpit lavare pedes? Ut intelligas, quanta sit humilitas, intellige quanta sit majestas ejus, qui se abjicit. Potésne majorem cogitare? Appende vilitatem tuam: & tamen humiliari delectas. *Omnia sunt ei data in manus.* Sed tu surripis aliquid illi: quia pedes illi tuos, id est, affectus non das. Ubi vagantur? nonne post vestigia gregum, seu creaturarum? Collige eos: configna ei in manus, ut ille lavet à pulveribus, aut sordibus, quæ ex creaturis adhærent, & manu sua eos regat.

2. *Surgit à cœna, ponit vestimenta, accipit linteum, parat aquam, lavat, abstergit.* Ibid. Omnia solus ago. Cur non discipulorum aliquis ad juvandum admittitur? Ad honorata, ad filiationem Dei, ad hæreditatem regni, ad potestatem absolvendi, & ejiciendi dæmonia admisit socios; ad ea, quæ sunt humilitatis, prævenit omnes, nec opinantes Sic agunt veri humiles. Non es verè humilis, si in vili monasterio non certas prævenire. At tu fortè nec sequi contendis,

dis, & lentus aspicias alios. Crede mihi, aspicias etiam olim de longè, cùm illi te ad præmium antecedent, & serò dolebis.

3. *Venit ergò ad Simonem Petrum, &c.* Ibid. Petrus videt hinc suam vilitatem, inde maiestatem Dei: stupet: *Domine tu mihi lavas pedes?* Pondera singula verba. *Domine* universorum, & meus: *Tu*, cujus est potestas & imperium: *mihi* servo vilissimo & peccatori, &c. Obstupesce verò, quòd ipsum toties in te faciat Jesus, toties te abluat non aquâ, sed sanguine suo, seu gratiâ ex meritis sanguinis. At hujus tanta necessitas est, ut nisi te laverit non sis habiturus partem cum illo. Dic ergò cum Petro: *Domine, non tantum pedes affectuum, sed etiam caput cogitationum, & manus operum, ut omnia sint munda in conspectu tuo.*

S A B B A T H O.

Admonitio discipulis data post pedum ablutionem.

S *Citis quid fecerim vobis? Si ergò ego la-*
vi pedes vestros Dominus, ac Magister
vester, & vos debetis alter alterius lavare
pedes. Joan. 13. Per interrogationem re-
 vocat eos ad attentionem. Res enim atten-
 tu dignissima est humilitas Christi, à verbo
 ex-

explicat, quod prius exemplo ostendit. Efficacissima sunt docentis verba, quæ ipsius factis animantur. 3. Argumentum nervosum est; Ego lavi; ergo & vos debetis: Ego vobis; ergo vos alter alteri. Vide quàm à minori ad majus benè concludat. 4. Hic vocat se Dominum ac Magistrum, ut efficacius persuadeat. Quid tu ad ista? stipes es, si non convinceris: lapis es, si non moveris.

2. *Exemplum enim dedi vobis ut quemadmodum ego feci ita & vos faciatis.* Ibid. Vide quò facta Christi tendant: ut sint tibi in exemplum. Quantum est de te, vitam adimis factis Christi, si non imitaris: fraudas enim ea sine suo: quia exempla cessant esse exempla, ubi cessat imitatio. Ne feceris tu hanc illi injuriam. Vide etiam quàm bonum habes Dominum, qui non imponit tibi iugum, quod ipse prior non portet! Quàm bonum Magistrum, qui ut te blandius trahat, prius facit, quàm verbo doceat. Ut benè ergo opereris, attende in singulis exemplum Christi, ut facias quemadmodum ille. Hæc compediola est, & certa perfectionis norma.

3. *Sic hæc scitis, beati eritis, si feceritis ea.* Ibid. Aperta doctrina est, quòd non ille sit beatus, qui multa scit, sed qui facit, quæ scit. *Non enim magnum est virtutem cognoscere, sed studiosè agere.* ait Cyril. Alex. l. 9. in Joan c. 9. Non ergo satis est, quòd scias ex-
empla

empla Domini Ipla scientia est quædam ad
 imitandum obligatio Nam Luc 12. Servus,
 qui scit voluntatem Domini sui , vapulat
 multis, si non faciat secundum eam. Expen-
 de, quanta tu lumina habeas, quantam bo-
 norum cognitionem. O si secundum eam
 faceres, quam esses beatus !

DOMIN. QUINQUAGESIM.

Institutio venerabilis Eucharistiæ.

1. **A**ccipite, & comedite Hoc est corpus
 meum Matth. 26 Crede primùm vivâ
 fide, carnem, sanguinem, animam Christi,
 Deitatem, & quidquid est Deus, esse in SS.
 Eucharistia, sive vi verborum, sive per con-
 comitantiam. Ad mirare Dei sapientiam quæ
 invenit novum modum se nobis communi-
 candi. Obstupesce & lauda omnipotentiam,
 quæ uno momento, solo verbo illa omnia
 sub speciebus panis & vini ponit. Agnosce
 infinitum amorem, quo hoc facit sicut Pa-
 ter: Sic dilexit mundum ut filium suum uni-
 genitum daret: ita & Filius, ut seipsum da-
 ret ut sit nobiscum usque ad consummatio-
 nem seculi. O admirabilis & amabilis Deus!
 Quòd de te cogitaverit, ut incarnaretur,
 quantum est? sed quantò majus, quòd
 in te, velut denuo in mundum veniat, &
 omnia